

Til nr. 2

Den gældende bestemmelse i § 758, stk. 1, om politiets adgang til i forbindelse med en anholdelse at ransage den anholdtes person foreslås i princippet opretholdt, idet sådanne indgreb er nødvendige af ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn.

Bestemmelsen er dog i lovforslaget omformuleret, således at den svarer til sprogbrugen i det foreslåede nye kapitel 72 om legemsindgreb. Det foreslås samtidig, at det i bestemmelsen præciseres, at den ikke rækker længere, end hvad sikkerhedsmæssige og ordensmæssige hensyn nødvendiggør, og at bestemmelserne i lovforslagets § 792 e om forholdsmæssighed, om anvendelse af størst mulig skånsomhed, om kønsfællesskab mellem den undersøgende og den undersøgte person, og om i hvilke tilfælde en læge skal medvirke; også finder anvendelse på legemsindgreb i forbindelse med en anholdelse.

Det bemærkes i øvrigt, at der i tilslutning til den sikkerhedsmæssige undersøgelse af den anholdte person, der er hjemlet i § 758, stk. 1, kan foretages efterforskningsmæssige legemsindgreb over den pågældende, såfremt betingelserne herfor i kapitel 72 er opfyldt.

Om bestemmelsen henvises endvidere til Strafferetsplejeudvalgets betænkning om legemsindgreb under efterforskningen (nr. 1104/1987), side 45.

Til nr. 3 (Kapitel 72 om legemsindgreb).

Til § 792

Stk. 1 indeholder en angivelse af de straffeprocessuelle tvangsindgreb, der er omfattet af kapitel 72.

Nr. 1 indeholder lovens definition af legemsbesigtigelser, mens legemsundersøgelser defineres i nr. 2.

Om denne afgrænsning af de to kategorier af legemsindgreb og af legemsindgreb i det hele taget henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2, der indeholder en oversigt over typetilfælde af legemsindgreb.

Det må understreges, at oversigten ikke er udtømmende. Således vil fotos af skader og slagmærker på kroppen (jf. lovtæksten) og optagelse af stemmeprove f.eks. til sammenligning med båndoptagelser kunne foretages som legemsbesigtigelser, mens f.eks. afklipping af skæg med henblik på sigtedes konfrontation med vidner, som det forekommer i praksis, vil kunne foretages efter reglerne om legemsundersøgelser.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 35–45 og 99–100. Lovforslaget er i overensstemmelse med Strafferetsplejeudvalgets forslag. Dog er der efter lovforslaget – i modsætning til betænkningen side 39 – ikke noget til hinder for, at der foretages udån-

dingsprøve eller urinprøve, når de almindelige betingelser for foretagelse af henholdsvis legemsbesigtigelse og legemsundersøgelse er opfyldt. Som anført af præsidenten for Københavns Byret i dennes udtalelse om betænkningen vil udåndingsprøve eller urinprøve, hvor sigtede samtykker, kunne være et mindre ubehageligt indgreb end blodprøveudtagning eller udtagelse af urin ved kateter (oversigten pkt. 7 og 11). Afgørende kan heller ikke være, at indgrebene kræver medvirken fra de pågældende, idet dette også gælder ved andre indgreb. Hertil kommer, at der ikke – ligesom ved lovforslaget i øvrigt – vil være tale om nogen udvidelse af adgangen til at foretage legemsindgreb i forhold til den gældende retstilstand.

Stk. 2 indeholder i lighed med den gældende § 797, stk. 4, en henvisning til den særlige regel i § 758, stk. 1, om legemsindgreb i forbindelse med en anholdelse, jf. ovenfor ad lovforslagets nr. 2.

Til § 792 a

Bestemmelsen indeholder de materielle betingelser for iværksættelse af legemsindgreb mod en *sigtet*.

Bestemmelsen erstatter reglerne i § 794 om personlig ransagning og indebærer herudover, at der i modsætning til i dag sker en egentlig lovmæssig regulering af optagelse af fingeraftryk og personfotografier og af de mere intense legemsindgreb (legemsundersøgelser).

Stk. 1 indeholder reglerne om legemsbesigtigelse af en *sigtet* og beskriver de krav, der stilles til kriminalitetens art, mistanken og indikationen, d.v.s. indgrebets betydning for efterforskningen.

Stk. 2 regulerer de materielle betingelser for foretagelse af legemsundersøgelse og indeholder ligeledes en beskrivelse af kravene til kriminalitetens art, mistankens styrke og indikationen. Kravene i stk. 2 indebærer en skærpelse i forhold til kravene til legemsbesigtigelse i stk. 1.

Om bestemmelsen henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3 a–c og betænkningen side 47–52.

Til § 792 b

Bestemmelsen indeholder to regler, der – i forhold til § 792 a – giver politiet øget mulighed for henholdsvis at optage fingeraftryk og personfotografier og for at udtage blodprøver.

Stk. 1 indebærer, at politiet kan optage fingeraftryk og personfoto med henblik på senere identifikation, selv om der ikke er behov herfor af hensyn til efterforskningen i den aktuelle sag. Dette er i lovforslaget beskrevet således, at indikationskravet i § 792 a, stk. 1, nr. 2, ikke behøver at være opfyldt.